

мнозина други отъ богатитѣ да спомогатъ съ присърдце въ благодареніята му, и така можаше да ся намѣрва въ нуждытъ имъ, но пакъ вардеше да не злоупотрѣбвава челоуѣколюбіето имъ.

Единъ день идва при него една жена твърдѣ нажалена и му казува че, понеже запрѣли мѣжа ѿ за дългъ, тя останкла съ четири дѣцѣца, които неможала да прѣхраня, и че ако ся не намѣряхъ нѣкои челоуѣколюбивы людіе да помогнѣтъ на мѣжа ѿ да плати дългѣтъ си и да излѣзе, за неѣк вече друго неостава да чака освѣтъ да ся убіе въ отчаяніето си а не да гледа дѣцата си, че умиратъ отъ гладъ.

Това искаваніе на женитѣ докара въ умиленіе челоуѣколюбивитѣ епископъ и той видѣ, че въ тойзи случай трѣба да ся покаже малко по-безочлявъ, и съвсѣмъ що прѣди малко бѣше обходилъ познайницитѣ си да събира помощъ, рѣши ся да ги обыколи пакъ за помощъ на запрѣнитѣ; и тѣй станѣ и отиде на